

SEKMADIENIO SKAITINIAI

LITAUISK søndagsblad

23. søndag i alm. kirkeår, år C

XXIII EILINIS SEKMADIENIS. Liturginiai metai - C

Pirmasis skaitinys (Išm 9, 13–19)

Žmogus negi gali atspėti Dievo mintį? Ar pats jis pajėgia suvokti jo valią? Mirtingųjų mintys – baimingos, nedrąšios, ir užmojai mūsų – netvarūs, neaiškūs. Trapus mūsų kūnas – našta tiktai sielai, tas žemiškas būstas tik vargina dvasią.

Mes vos tesuvokiam, kas dedasi žemėj, vargingai terandam, ką rankos apčiuopia – tad kas gi suprastų dangaus paslapybes?

Kas nuosprendžius tavo galėtų žinoti, jei tu išminties jam nebūtum suteikęs ir dvasios šventos iš aukštybių atsiuntęs? Tada tiktai takas gyvenančių žemėj ištiesintas buvo, ir žmonės išmoko suprasti, kas tau malonu ir patinka. Tiktai išmintim jie išgelbėti buvo. **Dėkojame Dievui.**

Atliepiamoji psalmė (Ps 89, 3–6. 12–14 ir 17)

P. – Viešpatie, iš kartos į kartą tu buvai mums globėjas.

Žmonėms tu liepi sugrįžti į dulkes. „Grįžkit, žmonijos vaikai“, tu byloji. Juk tavo akivaizdoj tūkstantis metų – kaip diena vakarykštė, praėjus, kaip nakties prabėgęs ketvirtis. –**P.**

Pašalini žmogų kaip rytmečio sapną,
kaip tą žaliuojančią žolę.
Ryte jinai žydi, žaliuoja,
Vakare – nukirsta jau sudžiūsta. – **P.**

Išmokyki mus suskaičiuoti, kiek dienų mūsų amžiuj,
kad mūsų širdis išmintinga paliktų.
Viešpatie, grįžki! – Ar dar ilgai delsi?
Būki savo tarnams gailestingas. – **P.**

Mus atgaivinki savo malone,
ir šūkausim, džiūgausim
per dienų dienas, kol gyvuosim.
Būk, Viešpatie Dieve, mums geras,
padaryk mūsų rankų darbus sėkmingus,
mūsų rankų darbus palaimink – **P.**

Antrasis skaitinys (Fm 9b–10. 12–17)

Brangusis!

Aš, Paulius, senas žmogus, o šiuo metu ir Kristaus Jėzaus kalinys, prašau tave už savo vaiką, kurio tėvu tapau, būdamas surakintas, – už Onezimą. Aš tau siunčiu jį kaip savo širdį. Aš norėjau jį pasilaikyti, kad jis tavo vietoje man patarnautų, kol esu kalinamas dėl Evangelijos, tačiau be tavo sutikimo nenorėjau nieko daryti, kad tavo geras darbas būtų atliktas laisva valia, o ne tarytum iš prievartos. Galbūt jis tam ir buvo laikinai atskirtas nuo tavęs, kad galėtum jį turėti amžinai, jau ne kaip vergą, o daugiau – kaip mylimą brolių. Jis ypač brolis man, o juo labiau tau, ir kaip žmogus, ir kaip krikščionis. Tad jeigu laikai mane savo bičiuliu, priimk jį kaip mane. **Dėkojame Dievui.**

Posmelis prieš evangeliją (Ps 118, 135)

P. Aleliuja. – Pažvelk giedru veidu į savo tarną,
išmokyk mane savo mokslo. – **P.** Aleliuja.

Evangelija (Lk 14, 25–33)

Kartu su Jėzumi ėjo gausios minios. Atsigręžęs jis tarė žmonėms: „Jei kas ateina pas mane, bet nebrangina manęs labiau už savo tėvą, motiną, žmoną, vaikus, brolius, seseris ir netgi savo gyvybę, – negali būti mano mokinys.

Kas neneša savo kryžiaus ir neseka manimi, negali būti mano mokinys.

Kas iš jūsų, norėdamas pastatyti bokštą, pirmiau atsisėdęs neskaičiuoja išlaidų, kad įsitikintų, ar turės iš ko užbaigti. Kad kartais, padėjus pamatą ir nebaigus, žmonės matydami nesišaipytų iš jo ir nesakytų: „Šitas žmogus pradėjo statyti ir neįstengia baigti“.

Arba koks karalius, traukdamas į karą su kitu karaliumi, pirmiau atsisėdęs nesvarsto, ar, turėdamas dešimt tūkstančių kareivių, pajėgs stoti į kovą su tuo, kuris atsiveda dvidešimt tūkstančių?! Jei ne, tai anam dar toli esant, siunčia pasiuntinius tartis dėl taikos.

Taip pat kiekvienas iš jūsų, kuris neatsižada visos savo nuosavybės, negali būti mano mokinys“. **Šlovė Tau Kristau!**

Kviečiame apsilankyti parapijos svetainėje adresu: <http://fredrikstad.katolsk.no>